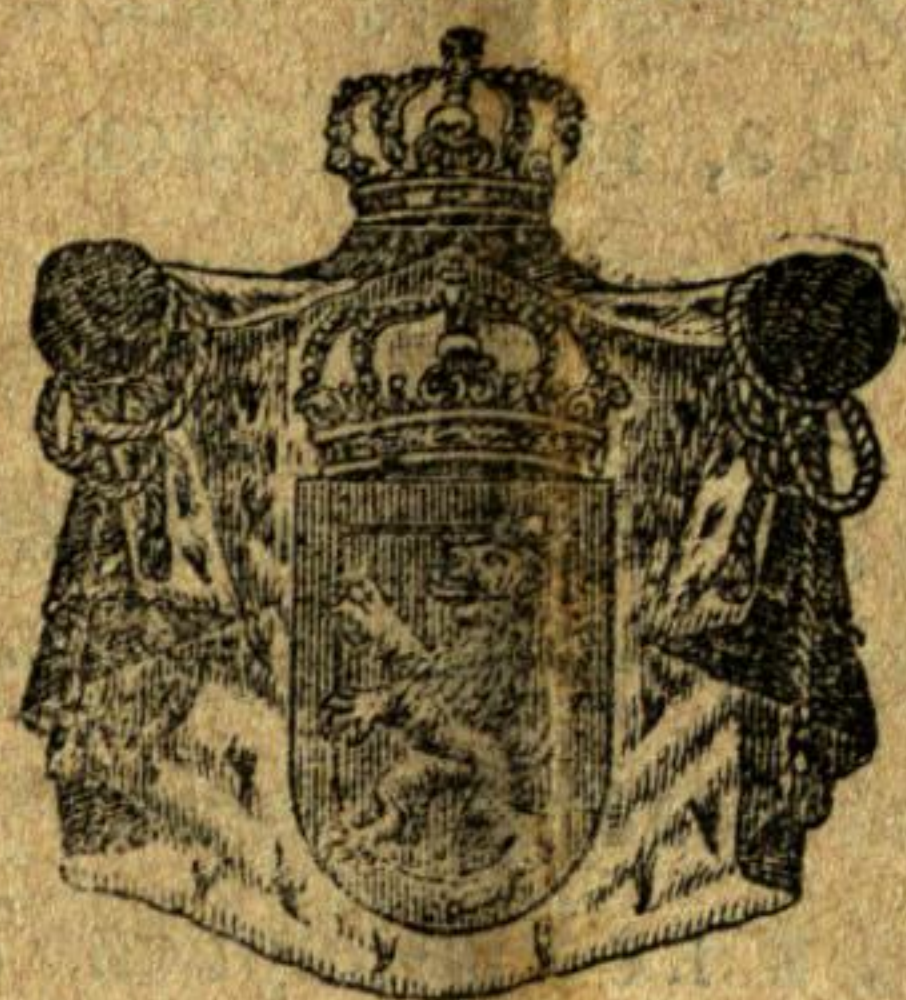

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“
ще излиза
за сега дваждь въ седмицата:
въ Срѣда и Сѣбота.

Поръчки и писма
ЗА „ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“
се испращатъ
ДО АДМИНИСТРАЦИЯТА
въ Министерството на Народното Просвѣщение.

Цѣната на
„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“
за до 1-ий януарий е:
10 франка.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ
се плаща:
За единъ гармоненъ редъ за първитъ
три пжти по 30 сант., а за всякий
последующий — 20 сантима.

Година II.

София, сѣбота 27-ий септември 1880 г.

Брой 75.

СЪДЪРЖАНИЕ: Укази по Министерствата на Външнитъ Дѣла, на Финанситъ и на Вътрѣшнитъ Дѣла. — Окръжно отъ Министерството на Просвѣщението. — Репортъ отъ коммисиата за безземелнитъ селяни въ Кюстендилския окръгъ. — Обявление за доставяне на жѣдни монети за Българското Княжество. — Призовки и Обявления.

По Министерството на Външнитъ Дѣла.

У К А З Ъ
№ 522.

Ний Александръ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашия Министръ на Външнитъ Работи и Исповѣданията съ доклада му отъ 2 тоя мѣсець подъ № 45.

Постановихми и Постановявами.

Ст. I. Да назначимъ за членове на коммисиата, която има да опредѣли, заедно съ коммисаритъ отъ Оттоманското Правителство, пограничната Българо-Турска граница споредъ протоколитъ на международната коммисиия: Барона Корвина Наштъ флигелъ Адютантъ, и за негови помощници г. Капитана Иванова, управителъ на военната топографическата часть при Военното Министерство и г. П. Черневъ, секретаръ на Министерския Сѣвътъ.

Ст. II. Исполнението на настоящий указъ се възлага върху Нашия Министръ на Външнитъ Работи и Исповѣданията.

Издаденъ въ Нашиятъ Дворецъ въ София на 3 септември 1880 год.

На първообразното съ собствената ржка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписано:

Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията:
Д. Цанковъ.

У К А З Ъ
№ 536.

Ний Александръ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашия Министръ на Външнитъ Работи и Исповѣданията въ доклада му отъ 11-ий септември тая година подъ № 554.

Постановихми и Постановявами:

Ст. I. Приходитъ отъ вакуфскитъ имоти завѣщани за поддръжане джами и служаци при тѣхъ лица, които приходи до настояще време сж се внасяли въ Ковчежничествата заедно съ другитъ приходи отъ вакуфитъ изобщо подъ название условно постъпивши сумми, да се предоставятъ въ распоряжение на Министерството на Външнитъ Работи и Исповѣданията, за да може то отъ тѣхъ да удовлетворява нуждитъ на отворенитъ въ настояще време джами и служаци при тѣхъ лица, съгласно съ 98 членъ отъ привременнитъ правила за духовното управление на християнитъ, мюсюлманитъ и еврейтъ.

Ст. II. Исполнението на настоящий Указъ се възлага върху Нашия Министръ на Външнитъ Работи и Исповѣданията.

Издаденъ въ градъ Руссе на 17 септември 1880 година.

На първообразното съ собствената ржка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписано:

Министръ на Външнитъ Работи и Исповѣданията,
Д. Цанковъ.

Съ Указъ подъ № 537 отъ 17 септември 1880 назначава се Симеонъ Златевъ за членъ на коммисиата за вакуфитъ на мѣсто Илия Цановъ, който е повиканъ на друга длъжностъ.

По Министерството на Финанситъ.

У К А З Ъ
№ 538.

Ний Александръ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашия Министръ на Финанситъ направено, Намъ съ доклада му отъ 7 септември т. г. подъ № 113,

Постановихми и Постановявами:

1) Да назначимъ за първокласенъ Помощникъ на Варненския Финансовъ Чиновникъ, бившия членъ-секретаръ на Варненския Окръженъ Сѣвътъ г-на Никола Щеревъ на мѣсто Н. Прагмаларовъ, който се отчислява.

2) Да назначимъ за второстепенни помощници: Г. г. Петра Богоева и бившия Балчиксий акцизенъ надзирателъ Ж. Макавеева на Ески Джумайския финансовъ чиновникъ; — Грънчарова на Плевненския; бившия Ново-Пазарский приставъ Драганъ Стоянова на Шуменския; Бърне Бърнева на Разградския; бившия Търновский допълнителенъ акцизенъ надзирателъ Пенча Д. Пѣва-на Търновския; бившия Силистренский акцизенъ надзирателъ Ст. Петковъ-на Силистренския; бившия чиновникъ за особени поръчки при Видинския Губернаторъ Кипра Веляна и бившия Орханский акцизенъ надзирателъ Антона Бошкова — на Кюстендилския; бившия Разградский акцизенъ надзирателъ Добра Баталова на Софийския.

3) Да назначимъ за третостепенни помощници г. г. Димитрия Ночева, бившия приставъ въ Берковския Окръгъ — на Берковския финансовъ чиновникъ; секретаря при Орханския градский сѣвътъ Т. И. Шунтова — на Орханский финансовъ чиновникъ; бившия баровский акцизенъ надзирателъ Г. Стоева — на Ломъ-Паланския; Андрия Пѣва — на Раховския; бившия Трънския акцизенъ надзирателъ Авраама Станишева — на Трънския; бившия членъ секретаръ на Вратчанския Окръженъ Сѣвътъ Цано Л. Леонтьева — на Вратчанския; бившия приставъ въ Провадийския Окръгъ И. Каваева — на Провадийския.

4) Да назначимъ бившия дѣлопроизводителъ въ централното пощенско управление г-на Георгия Попова за допълнителенъ помощникъ въ второто отдѣление при Министерството на Финанситъ.

5) Да утвърдимъ Тина Янева на занимаемата отъ него длъжностъ контролеръ при тютюнната фабрика на Идриза и С-ие въ г. Силистра и да назначимъ Атанаса Стойковъ за контролеръ при тютюнната фабрика на Алтж-Пармакъ-Исмаилъ въ г. Шуменъ — на мѣсто Никола С. Васмаджиевъ, който се отчислява за небрежение къмъ исполнението на обязаноститъ си; Ивана Илиевъ — за контролеръ при новоотворената въ г. Софийа тютюнна фабрика на Сабитая Давида и С-ие; Ив. Филипова за контролеръ на Никополецката тютюнна фабрика на мѣсто Златова който се отчислява; Атанаса Петровъ — за контролеръ при тютюнната фабрика на Зоростеля въ г. Варна, на мѣсто Рофасия Мощевъ, който си дава отставката; Василия Чавдаровъ за контролеръ при тютюнната фабрика въ г. Дубница, вмѣсто Димитра Пашанковъ — който се премѣста на сжщата длъжностъ въ градъ Свишовъ на фабрика на Хр. Продановъ, тъй като Еммануилъ Шишмановъ досегашния контролеръ на тая фабрика се отправилъ на учение; Димитра Ив. Багряновъ — при фабриката на Ганча Кръстниковъ въ г. Габрово, на мѣсто Хр. Сарачовъ, който се отчислява за неакуратно изпълнение на обязаноститъ си; Попъ Коста Бувцкый при новоотворената фабрика на Георги Карче въ г. Кюстендилъ; Никола С. Минковъ

— при фабрика-на Ючъ-Орманлийский въ г. Балчикъ: — и да уволнимъ отъ 1-й августъ контролера при тютюнната фабрика на Бойча Бойчевъ въ г. Шуменъ, Христати Х. Недѣлчовъ, понеже тая фабрика се затвори.

6) Всичкитъ тия лица почнуватъ или преставатъ да получаватъ слѣдующето си по штата съдържание отъ деня на приемането или сдаване длъжноститъ си.

7) Исполнението на тоя указъ възлагами на Нашия Министръ на Финанситъ.

Издаденъ въ г. Руссе на 17 септември 1880 г.

На първообразното съ собствената ржка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписано:

За Министра главенъ Секретаръ

Д. Каранфиловичъ.

У К А З Ъ
№ 539.

Ний Александръ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашиятъ Министръ на Финанситъ, представено Намъ съ докладъ му отъ 17 септември подъ № 112.

постановихми и постановявами:

1) Да се отпуснатъ 69,734 фр. 08 сан. отъ непредвиденитъ по бюджета на финансовото министерство, въ § 1. ст. 3, расходи, за жалование на контролеритъ по исписванетоъ десятъка.

2) Отъ сжщия источникъ да се взематъ 15070 франка, за постройка на правителствени складове за хранитъ, и 2214 фр. 37 с. потрѣбни за разни расходи, като изжърванетоъ на производителната сила на земята отъ миналата година; за наема на една житница; за изготвление на 72 квитанционни книги и прочее.

3) Нашиятъ Министръ на Финанситъ се натоварва съ исполнението на тоя Указъ.

Издаденъ въ г. Руссе, на 17 септември 1880 год.

На първообразното съ собствената ржка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписано:

За Министра Главенъ Секретаръ

Д. Каранфиловичъ.

Съ Указъ подъ № 535 отъ 7 септември 1880 год.

I. Уголѣява се числото на служациитъ при Варненската митница съ още единъ свърхчастенъ писаръ отъ 1-й текущий септември съ съдържание 1200 франка на годината, отъ непредвиденитъ сумми въ бюджета за 1880/81 година.

По Министерството на Вътрѣшнитъ дѣла.

Съ указъ, подъ № 532, отъ 17 септемвр. 1880 г. назначава се на длъжностъ старши пѣши жандарми при Руссенското Окр. Управление: И. Д. старший опълченецътъ Илия Марковичъ, Унтеръ-Офицеритъ Ив. Димитровъ и Константинъ Поповъ, отъ деня на стѣпанването имъ на длъжностъ.

Съ указъ, подъ № 533, отъ сжща дата, отчислява се отъ длъжностъ старший конни жандармъ при Трънското полицейско управление Гуго Андоновъ по неграмотность и на негово мѣсто се назначава младший пѣши жандармъ Перчо Пенчовъ.

Отъ Министерството на Просвѣщение

Окръжно № 2659.

До Г-да Инспекторитѣ на народнитѣ училища въ Княжеството.

Министерството на Просвѣщението като предполага, че на вредъ въ повѣренния вамъ учебенъ окръгъ, трѣба да сж се избрали училищни настоятелства, то му е нужно да знае и кои именно лица влизатъ въ състава на тия настоятелства. За това имамъ честь да ви моля, Г. Инспекторе, да побързате единъ часъ напредъ да представите списъкъ отъ всичкитѣ вече сжществуващи настоятелства, въ повѣреното ми Министерство.

Министръ: И. Н. Гюзелевъ.

За Началника на Отдѣленнето: А. Ташикмановъ.

Р а п о р т ъ

Отъ комисията, испратена въ Кюстендилския окръгъ да изучи положението на безземелнитѣ селени.

(Продължение отъ мнжлий брой)

11) Долно Кобиле. Споредъ казанъето на Самоковлията, било на половинъ селско, на половина пакъ принадлежало на Мънастиря. Св. Петка. Субашата Арнауинъ Смаилъ бега завладѣлъ го за бакия отъ десетъка.

12) Горно Кобиле. Сега 13 къщи едно време 4 к. Самоковлията помни 6 къщи. Самоковлията приказва че Амидъ ага, братъ на Челеби ага, зель селото за бакия. Селенитѣ говорятъ, че преди 65 — 70 години, Челебията зель селото на сила. Чорбаджи Илия се противялъ на това грабителството, но Челеби ага накаралъ единъ полякъ турчинъ да го убие. Слѣдующата година агата закаралъ селенитѣ на сила да му връшеятъ на чифлика Кошиловци.

13) Киселица. Сега 20 къщи. Стареца Илия Богдановъ, когото комисията испитва въ Изворъ, помни кога-то всичкото село имало 8 къщи. Въ време на баща му (дѣдо Богданъ, който е йоще живъ, казватъ, че е на 105 год.) Турцитѣ докарали „кога се зе Крушевацъ“ 400 овци и 80 говеда) Мустафа Близнакъ, Булюкбаша испратилъ ги въ селото „на къщи“ и зель съ това селото. Сжщия Булюкбаша искалъ да завеме и сѣсѣдното голѣмо село Вожица (сега 240 къщи); но селенитѣ сж силно противили. Двама братя Джока и Иованъ рекли на агата: „Земя не дава ми, глава дава ми“. Булюкбаша на истинна имъ зель главитѣ, като ги обѣсилъ, но селото пакъ останкло свободно.

14) Милевци, 32 къщи, отъ които 25 съвършено кесемджи, има и двѣ цигански. Селото станкло Турско преди 90 години; турчинъ Кошкинко искаралъ говеда и 100 коня отъ Конево на селската мера. Негова примѣръ послѣдовалъ и Челеби ага, аянинъ Кюстендилски, който билъ паша и царь, по тия страни, и други петима спахии (2 отъ Враня, 1 отъ Дуница). Селенитѣ не щѣли да дадътъ планинитѣ си, но спяхитѣ набили на колъ единъ челоуѣкъ и спалили ги да се покорятъ. Тогазъ челеби ага убѣдилъ селото да дава по 5 кутли на къща, като награда за гюбрето, и като обѣщавъ че ще чува селенитѣ отъ другитѣ спахии.

15) Уши. Сега 50 къщи, едно време 7 къщи; Амидъ ага искаралъ коня и овце на планината и казалъ на селенитѣ: „За гноищерайо бре, дайте овесець за ждробетине по 2 кутли на бащиния“. Отъ тогава селенитѣ станали кесемджи. Послѣ агата довелъ нови кесемджи арбанаси отъ Македония.

16) Долна Тълмина и Бисторъ. Споредъ Самоковлията тѣзи села завзель преди 70 години муфтията Мустафа Ефенди, защото селенитѣ не могли да платятъ кръвнина за човѣци убити на селската земя въ една битка мѣжду хайдутина Мурта-Войвода, тоскъ арнаутина, и християнскитѣ сеймени „бератли“ вооружени въ кърджалийското време отъ Турскитѣ власти. Битката и живота на Мурта Войвода както и завземанъето на селото дѣдо Димитръ Самоковлията приказа ни съ най-малкитѣ подробности.

17) Горна Рѣжана; споредъ Самоковлията, била вакуфъ на една Джамия въ Скопье и тамъ давала кесимъ. Прѣди нѣколко години селото купилъ българина Хаджи Захария Хаджи Становъ отъ Самоковъ. Селенитѣ отъ Топлий-Долъ приказватъ че шеховетѣ изъ Рѣжана притиснали и 4 — 5 къщи въ Топлий-Долъ.

18) Долно Уйно. Него е завладѣлъ, споредъ дѣда Самоковлията, Хаджи Кайджакъ за борчъ, кога селото имало 5 — 6 къщи (сега 20). Споредъ селенитѣ, нѣкой си мола Омеръ зель селото за 370 гроша борчъ, щото селото задлъжняло за миря. Дѣдо Павле отъ Долно Уйно противилъ се, но турцитѣ го водили 70 дена „у санджирѣ“. Селенитѣ се оплашили йоще повече, кога Турцитѣ „турили на колци“ двамна човѣци единия отъ Горно-Уйно, другия отъ Любата (може би тѣ сжщитѣ за които по горѣ

споменахме че били на бити на колъ предъ Горановци) за подобни причини. Послѣ агата събралъ селекитѣ ташии и ги изгорилъ въ дѣдо Милошовата къща.

19) Дождевица, казва Самоковлията, зе я на Сулейманъ ага баща му за 200 гроша „бакия“, проди 55 год., азъ бѣхъ още момче.

20) Радичевци. Единъ субаша и единъ полякъ (тѣй приказва Димитръ попъ Новковъ) скарали се и убили единъ другия на селеката земя. Властитѣ поискали отъ селото кръвнина и кешф-параси 70 гроша; но селенитѣ нѣмали пари, а зели ги на заемъ отъ Мехмедъ ага и тѣй се упронастихъ. — Сжщото стана, приказва попъ Новковъ и въ Четирци, кога селенитѣ нѣмахъ пари да платятъ давъка си.

21) Габрашевци. По преди 5 къщи сега 9 1/2 бащинии съ 32 къщи, било мѣнастирски метохъ на Св. Богородица Треклянска, преди 80 год. Мънастиря запустѣлъ а преди 20 год. е пакъ обновенъ като черква. Въ жетоха идель единъ калугеръ да покосява мѣнастирската ливада и да собира отъ селенитѣ по 5 кутли жито на къща. Весель-спяхията изъ Враня, като собралъ десетъкъ, билъ веднѣждъ калугера Христофелъ на ливадата и казалъ че ще го и „утеа“; послѣдния уплашенъ побѣгнълъ въ Рилския мѣнастиръ, а спяхията захванълъ да зема само сѣно-то отъ мѣнастирската ливада. Послѣ 5 год. Весель-спяхия, като си отивалъ, оставилъ селото на муфтията Мустафа Ефенди, който захванълъ да зема кесимъ по 5 кутли, а послѣ по десетъ кутли. Отъ това време държали сж селото три пояса, и селския кесимъ се покачилъ отъ 50 на 380 кутли.

22) Долна Лясина, 35 къщи (5 отъ тѣхъ нѣмжтъ никаква земя), едно време 7 къщи. Агата зель въ време на Сърбската буна селото най напредъ „рехимъ“ за 700 гроша бакия, послѣ го присвоилъ, макаръ селенитѣ да искали да му вържатъ 700 гроша. Дѣдо Павелъ задържалъ си тапнитѣ и побѣгнълъ въ Пиротско, послѣ се пакъ върнълъ, неговата бащиния (синоветѣ му Спасе и Момчилъ) и до сега е раецка и има си законни ташии. Първия господарь билъ Рашидъ ага, той го продалъ на Али Ефенди, а сега го държи синъ му Рифатъ Ефенди.

23) Бъзовища. Били 6 къщи, сега 12 к. Абдулъ ага, господарь на Стенската кула край Стружа, завзель селото съ стока. Селото се противило, за това турцитѣ убили чорбаджиата, а уплашенитѣ селени се разбѣгнали, но послѣ пакъ се върнали. Кесима билъ най напредъ по 3 кутли на къща, сѣтъ по 20-40 и най-послѣ по 60 кутли на къща.

24) Църна-Рѣка. Сега 8 къщи, едно време само една къща. Ибраимъ и Джелатъ ага убили на дѣда Златановата земя единъ овчаринъ, защото не щѣлъ да имъ държи коняетѣ. Дѣдо Златанъ, като не можалъ да плати кръвнина, платилъ я Ибраимъ бей, и присвоилъ земята.

25) Най-любопитни сж сждбинитѣ на селото Трекляно (137 къщи), което се счита за едно отъ най-голѣмитѣ и най-хубавитѣ села въ Крайцето. За него приказвахъ на комисията самитѣ Треклянчани, между които и народний прѣставителъ Тасо Стойковъ, Димитръ попъ Новковъ и дѣдо Самоковлията.

Трекляно притиснълъ, въ време на Сърбското въстание, кюстендилския аянинъ Едибъ ага за 700 гроша бакия отъ мирята. Селенитѣ нещѣли да си оставятъ селото, а искали да му повържатъ паритѣ. Тогава агата затворилъ въ Кюстендилъ седмина отъ най-главитѣ селени, и държалъ ги отъ Георгиевъ денъ до Димитровъ денъ,

Въ сжщото време турцитѣ набили въ селото Горановци двама чорбаджи на колъ. Тазъ заплашителна мѣрка принудила задрѣнитѣ треклянски първенци, да преклонятъ глава и да предадътъ селото. Но селенитѣ запазили и до днесъ старитѣ си ташии, йоще отъ спяхийскитѣ времена. Комисията видѣ 6 подобни документа и то: а) 3 спяхийски ташии, съ които се свидѣтелствува, че Кюсе Янко купува отъ Чоне Базирданъ, Чорашъ Коле три ниви- първия единъ дюномъ за 20 гроша, втория 2 дюнома за 20 гроша и третия 23 кутли семе; б) една ташия, въ която се казва, че Ангелко купува отъ Божана една ливада отъ 2 кола сѣно за 15 гроша; в) Ташия споредъ която Стоянъ Караджа купува отъ Стояна и Илия 5 дюнома ниви за 90 гроша; г) една ташия съ която Стоянъ Ивковъ купилъ отъ Недѣлка и Георгия Тошеви една нива отъ 4 кутли семе (мѣрена послѣ на 12 дюнома). Въ всичкитѣ тѣзи ташии споменуватъ се сноритѣ все на български земи; така щото отъ тѣхъ може да се заключи че още 20—25 други Българи селени имали въ Трекляно по онова време своя собствена земя.

Около 1831 год. Треклянчанинъ Кара Илия (чорбаджи) и Карагюзъ отишли на Стамбулъ да протестираатъ противъ незаконното освоюване на селото имъ и да се сждятъ за да си го отървятъ. Споредъ казанъето на селенитѣ работата се свършила въ Цариградъ въ тѣхна полза, за което имъ се и издало едно ираде до Хафзи паша, който управлявалъ Скопье и Кюстендилъ. Въ това ираде

се казвало, че селото е свободно, и че Абдулъ ага трѣба да плати на селенитѣ 100,000 гроша обещетение за кесима, който до тогазъ собралъ. Хафзи паша пратилъ отъ Скопье въ Кюстендилъ единъ човѣкъ да приведе ирадето въ изпълнение, но Кюстендилскитѣ спахии казали: „вчера турска била жената, днеска българска неможе да бжде“, та измамили вхтрѣ въ меджлиса акта на селенитѣ и оставили пакъ селото въ турски рѣцѣ.

Около 1849 г. Треклянци отново захванкли да се сждятъ въ Цариградъ. Кюстендилскитѣ-аги били се скарали нѣщо по онова време съ Мехмедъ ага, синъ Челебиевъ, за това послѣдния самъ придумвалъ селенитѣ да не даватъ нищо на Абдула ага. Отъ Кюстендилския меджлисъ се издала мазбата, че селото има право. Попъ Лаки, Стефанъ Чолакъ и единъ трети селенинъ, който умрѣлъ въ Стамбулъ, сѣдѣли 2—3 год. при Портата и похарчили 40000 гроша, отъ които 10000 гроша билъ заелъ на селото самъ дѣдо Димитри Самоковлията съ ортацитѣ си. Турското правителство издало едно ираде до Нишкия паша, въ което се казвало че „юрта“ (селище, земя около къщата) е собственост на селенитѣ. Самитѣ селени приели въ Цариградъ едно официално писмо, но никой не знае точното му съдържание, само казватъ, че било въ тѣхна полза. Но Турцитѣ говорятъ, какво по него време излѣзълъ ферманъ, че селото не е на селенитѣ, но на спяхията. Тѣй ни баремъ каза хаджи Саудула ага Абдурахмановъ. Селенитѣ не били задоволни съ подобно рѣшение. Тогазъ попъ Новко ги убѣдилъ да си купятъ селото, а Абдулъ ага да имъ го продаде за 150,000 гроша. Селенитѣ заплатили наистинна 25000 гроша, но Мехмедъ ага казалъ, че чифлицитѣ тѣй ще се развалятъ, склонилъ Абдулъ ага да върне претитѣ пари и самъ той купилъ чифлика. Като се боялъ да не би селенитѣ пакъ да се побунятъ, Мехмедъ ага задрѣлъ чорбаджи Никола и попъ Раде, държалъ ги 90 дена въ затворъ и отнели имъ всичко черки, лопати, и пр. за да ги основно заплаши. Сега има селото Зейнелъ бегъ зель на Мехмедъ ага.

Приказвахъ ни, че и село Драгойчинци ходило да се сжди въ Цариградъ и че имало и сега йоще нѣкакъвъ ферманъ. Комисията дири настойчиво този ферманъ, но послѣ дозна, че работата била съвсѣмъ друга: Селото Драгойчинци се искупило около 1850 год. Когато Треклянскитѣ прѣставители били въ Цариградъ, разчуло се че Треклянци ще спечалатъ давията. Абдулъ ага отъ страхъ продалъ Драгойчинци на Юнузъ бей, който отъ своя страна го продалъ на селенитѣ. Попъ Новко билъ „пазарбаши-та“ и него пратилъ Юнузъ бей да събере въ селото паритѣ. Селенитѣ съ голѣма мъжа събрали що имали; а за което имъ не е стигнало самъ попъ Новко събралъ измѣжду христенинѣ въ Кюстендилъ, само да отърве „раята“. Димитръ попъ Новковъ не помни добръ каква е била цѣната, но казва че, била отъ 90—до 120000 гроша.

Драгойчинци не е самото село, което се искупило. Въ селото Чешлянци преди 10 год. искупили се двѣ бащинии: едната отъ 15 кутли, другата отъ 30 кутли кесимъ за 700 гроша. Споредъ Самоковлията и село Црешнево се искупило. Въ Турско-Село преди 14 год. кога умрѣлъ господарьтъ Шекиръ-Ефенди и булитѣ му продавали селото, защото Шекиръ билъ длъженъ на хазната, самитѣ турци наговаряли селенитѣ да си купятъ за 75 кесии земята. Продажбата станала съ наддаване въ конака на Криворѣчката Паланка, гдѣто надвилъ единъ сарафинъ Евреинъ отъ Кюстендилъ, като далъ 125 кесии. Той слѣдъ 8 години продалъ селото на Махмудъ паша отъ Самоковъ за 2650 лири тур. Сега слѣдъ войната искупили се селата: Граница и Шипочено (въ полето.) Руфатъ Ефенди искалъ въ послѣдньо време, посредствомъ Георга Динова отъ Кюстендилъ, да продаде Долна-Лясина на селенитѣ, но немогли да се погодятъ за цѣната.

Почти всичкитѣ селени казватъ, че тѣхнитѣ дѣди имали едно време ташии за земитѣ си. Твърдѣ рѣдки сж селата, които казватъ: „нашитѣ си го знаели тѣхно отъ дѣда и отъ баба, защо имъ сж били ташии“ Тапнитѣ (документи за притѣжанне) се издавали най напредъ отъ самитѣ спахии, послѣ танзимата, отъ каймакитѣ и най-послѣ отъ особенни за това чиновници. Нѣкой подобни стари ташии видѣ и комисията съ очитѣ си. Селенитѣ отъ всичкитѣ села знажтъ да приказватъ, съ какви измами спяхията земалъ тѣхнитѣ тапини и ги унищожавалъ. Въ Кръщелево турцитѣ земали преди 50 год. нѣкакъвъ бюджетъ. Въ Турско-Село както по горѣ споменяхме 4 къщи запазили тапнитѣ и земитѣ си. За селото Чуденци споменяхме по горѣ. Споредъ Димитра попъ Новковъ, Мехмедъ ага унищожилъ тапнитѣ на Радилевци, а въ Четирци ги изгорилъ на мангала въ срѣдъ селото. По сжщий начинъ Абдулъ ага изгорилъ тапнитѣ на Бъзовища. Въ Милевци преди 65 год. спяхията измазилъ отъ селенитѣ тапнитѣ, „дайте ги“ рекълъ, „азъ ще ги чувамъ“. Въ Църна-Рѣка Ибраимъ бей събралъ на дѣдо Станоя „тапийчката що ималъ.“ (Слѣдва).

Обявление.

Доставление на мѣдни монети за Българското Княжество.

Вслѣдствие приетия отъ Народното Събрание законъ за монетитѣ и утвърденъ отъ Височайши Княжески указъ отъ 27 май 1880 год. подъ № 229 ще се насѣкжтъ мѣдни български монети както слѣдва:

Таблица.

Количество на монетитѣ	Стойността на монетитѣ	Тяжестта на монетитѣ	Съставната част на монетитѣ	Законно отбиванье отъ теглото	Законно отбиванье отъ титъкъ.	Диаметръ на монетитѣ
	лев. стот.	грама				милим.
15,000,000	0, 10	10	мѣдъ 0,95	0,10	мѣдъ 0,01	30
10,000,000	0, 05	5	калай 0,04	0,05	калай и цинкъ } 0,05	25
5,000,000	0, 02	2	цинкъ 0,01	0,03		20

Условия.

I.

Мѣднитѣ монети трѣбва да се насѣкжтъ въ държавенъ монетенъ дворъ, и съобразно съ българскиятъ законъ отъ 27 май 1880 год. дворътъ въ който ще се насѣкжтъ трѣбва да потвърди това съ аттестатъ.

II.

Количеството, натурата, теглото, титърътъ, диаметрътъ, (pile et face) пилтъ и фасата на монетитѣ трѣбва да се направятъ точно споредъ горната таблица и законътъ отъ 27 май 1880 година.

Славянъето на монетитѣ ще стане въ Видинъ, Ломъ, Рахово, Никополъ, Свищовъ, Руссе и Варна; експедицията имъ ще стане на рискътъ на предприемцитѣ

III.

Монетитѣ трѣбва да бѣджтъ опаковани по обичай, запечатани и снабдени съ единъ „jugement“ върху който да е написано отъ монетниятъ дворъ какво количество, натура, тегло и стойностъ точно съдържатъ всѣка каса, торба или буре (варель)

IV.

Правителството ще може да упражнява всѣкаквъ контролъ, който му се види нуженъ (удобенъ) въ врѣме на сѣчението и експедицията на монетитѣ.

V.

Покупката на нужниятъ металъ, както и всичкитѣ разноски за фабрикацията т. е. сливанье, плакуване (битье въ листовъ), смѣсанье, сѣченье, матрици, кюшета за фабрикация, пунсони нужни за сѣченье на монетитѣ, контролъ, опакуване, транспортъ до градоветѣ указани въ членъ II, застрахуване, комисионъ, куртажъ, провизионъ и въобще всячки други разноски ще сж за смѣтка на предприемачътъ. Рисунокъ отъ язгта (avers) и турата (revers) на монетитѣ трѣбва да се представи въ Министерството заедно съ офертата. Слѣдъ насѣчаньето на монетитѣ матрицитѣ и щемпелитѣ ще се препроводятъ франко (безъ всѣкакви расходи) въ Българското Министерство на Финанситѣ.

VI.

Българското Правителство се задължава да плати стойността на металътъ по такава цѣна, каквато е ималъ той въ деньтъ на покупката.

VII.

Плащаньето на монетитѣ ще стане въ злато въ Руссе, Видинъ, Варна или София, споредъ взаимно споразумение.

VIII.

Всѣки предприемачъ трѣбва да представи законноприета оферта, завѣрена отъ Нотариусъ, като опредѣли и срокътъ за предаваньето монетитѣ и точно покаже цѣната въ злато за всѣки 100 франка мѣдни монети.

XI.

Всѣки конкурентъ е длъженъ да депозира единъ залогъ за гаранция, че ще извърши своитѣ задължения. Този залогъ ще състои отъ 50,000 франка въ пари или цѣнни бумажки, имѣющи курсъ въ парижката или виенската борси. Горниятъ залогъ трѣбва да се депозира въ Българската Народна Банка у София. Освѣнъ горниятъ залогъ всѣки конкурентъ трѣбва да представи и гаранция отъ подлежащото си правителство.

X.

Правителството си задържа правото да предпочете онзи предприемачъ, който би подаль най выгодната оферта.

XI.

Чрѣзъ настоящето приканватъ се всички ония българи или иностранци, които сж расположени да направятъ оферти на българското правителство отъ днесъ послѣ 31 дни и на основание горѣозначенитѣ условия, да си представятъ офертитѣ, за насѣчаньето на 30,000,000 парчета мѣдни монети, въ Българското Министерство на Финанситѣ въ София, рекомандирани съ „Retour récépisse“, като опредѣлятъ всичкитѣ условия и гаранции ясно и чисто на френски.

Законъ отъ 27 май 1880 год. за мѣднитѣ монети.

Членъ 9.

Мѣднитѣ монети ще пматъ отъ едната страна Българскиятъ Гербъ въ срѣдъ една мантия съ корона и отъ двѣтъ му страни по единъ правъ левъ които държатъ съ единитѣ кракъ гербътъ, а съ другитѣ по едно Българско знаме. Отъ горѣ ще пише „България“ а отъ долѣ на една лента ще пише: „Съединенето прави силата“. Отъ другата страна тѣ ще показватъ стойността на монетата и тѣточислението, посрѣдъ единъ вѣнецъ отъ житни класове, розови цвѣта и дафинови листове. Рѣбътъ на мѣднитѣ монети ще е гладкъ.

Забѣлжка: срокътъ 31 дни опредѣленъ за испращанье офертитѣ въ Министерството на Финанситѣ, ще се счита отъ деньтъ на публикуване настоящето обявление въ европейскитѣ вѣстници.

За Министра Главенъ Секретаръ

Д. Каранфиловичъ.

AVIS

Fourniture de monnaies de cuivre pour la Principauté de Bulgarie.

En vertu de la Loi sur les monnaies votée par l'Assemblée Nationale et promulguée par l'Ukase Princier, en date du 27 mai 9 juin 1880 sub. № 229, les monnaies Bulgares de cuivre doivent être frappées et fournies sur les bases suivantes.

TABLEAU.

Quantité des monnaies	Valeur des monnaies		Poids des monnaies	Alliage des monnaies	Tolérance des poids	Tolérance du titre	Diamètre des monnaies	
	Fr. ctm.	Lev. stot.						grammes
15,000,000	0	10	0	10	cuivre: 0,95	0,10	cuivre: 0,01	30
10,000,000	0	05	0	5	étain: 0,04	0,05	étain: et zine } 0,05	25
5,000,000	0	02	0	2	zinc: 0,01	0,03		20

CONDITIONS

I.

Les monnaies de cuivre seront frappées. d'après les dispositions de la Loi Bulgare promulguée le 27 mai 1880, dans un Hôtel des monnaies appartenant à un Etat quelconque. Il devra être présenté une attestation de l'Administration de cet Hôtel pour la fabrication des monnaies déclarant qu'elles sont au titre.

II.

La quantité, la nature, le poids, le titre, le diamètre, la pile et la face des monnaies doivent être faits en conformité des bases fixées dans le tableau ci-dessus et conformément à la loi du 27 mai 1880. — La livraison des monnaies aura lieu à Vidin, Lom, Rahova, Nikopoli, Sistow, Roustchouk et Varna: et l'expédition se fera aux risques et périles des entrepreneurs.

III.

Les monnaies devront être bien emballées dans des caisses, des sacs ou de barils dont chacun sera cacheté et accompagné d'un „jugement“ de l'Hôtee des monnaies concernant la quantité, la nature, la poids et la valeur.

IV.

Le Gouvernement pourra exercer tout con-

trôle qu'il croira opportun pendant la frappe et l'expédition des monnaies.

V.

L'achat des métaux nécessaires ainsi que tous les frais de fabrication (c'est-à-dire, fonte, laminage, alliage, frappade matrice, coins de fabrication et poinçons nécessaires au frappeage des pièces) de contrôle, d'emballage, de transport jusqu'aux villes qui sont indiquées dans l'article II, d'assurance, de commission, de courtage, de provisions et généralement tous frais quelconques seront à la charge des entrepreneurs. Le dessin de la pile et de la face des monnaies devra être présenté au Ministère des finances en même temps que les offres. Après la frappe des monnaies les matrices et les estempilles devront être envoyées franco au Ministère des finances.

VI.

Le Gouvernement Bulgare s'engage à rembourser la valeur des métaux à prix courant du jour de l'achat.

VII.

Le payment à faire pour les monnaies le fera en or à Roustchouk, Vidin, Varna ou Sofia selon entente réciproque.

VIII.

Chaque entrepreneur est tenu de présenter ses offres qui devront être légalisées par notaire et qui devront contenir principalement les deux point suivants:

- 1-^o L'époque de la livraison des monnaies;
- 2-^o Le dernier prix en or pour cent francs de monnaies de cuivre.

IX.

Chaque concurrent est tenu de déposer un cautionnement en garantie de l'exécution de ses engagements. Cette caution consistera dans la somme de 50,000 francs en monnaies ou en papiers-valeurs admises à la cote de Bourses, de Paris ou de Vienne. Le montant de la caution devra être déposé à la caisse de la Banque nationale Bulgare à Sofia. Hors de ce cautionnement, chaque concurrent doit présenter la garentie de sont gouvernement respectif.

X.

Le Gouvernement Princier se réserve le droit de donner la préférence à celui de concurrents dont les offres seront les plus avantageuses.

XI.

Par le présent avis tout citoyen Bulgare ou étranger qui désirerait faire des offres au Gouvernement Bulgare, est invité à présenter, dans un délai de 31 jours d'aujourd'hui et d'après les conditions susmentionnées pour la fourniture des 30,000,000 de piès es de monnaie de cuivre, ses offres qui doivent être écrites en langue française et qui peuvent être expédiées directement au ministère des Finances à Sofia par voie postale et recommandée avec „Retour-Récépissé“.

Loi du 27 mai 1880 pour les monnaies de cuivre.

ART. 9.

Les monnaies de cuivre doivent porter: d'un côté les armes bulgares au milieu d'un manteau avec la couronne, et de chaque côté de l'écusson un lion debout tenant dans une de ses pattes les armes et dans l'autre un étendard bulgare; au dessus de la couronne sera écrit „България“ (Bulgarie) et au dessous sur un ruban „съединенето прави силата“. (l'union fai la foree.)

De l'autre côte doivent être inscrits. au milieu d'une couronne des gerbes de blé, de fleurs de roses et de feuilles de laurier. la valeur de la pièce et le millésime. La tranche de la pièce doit être polie.

Remarque. Les delai de 31 jours, stipulé dans le présent avis, pour la présentation des offres au Ministère de Finances commensera le jour de la publication du susdit avis dans les journaux de Vienne, Paris, Londres, Berlin, Rome, St. Petersbourg et Bruxelles.

Sophia le . . . septembre 1880

Par procuration

Pour le Ministre des Finances le Secrétaire Général D. Karanfilovitché.

Русенский Окръженъ Сждъ**Призовка**

№ 5711.

Русенский Окръженъ Сждъ съгласно ст. 114 отъ Врѣм. Сжд. Правила, призовава Петра Н. Кермекчиева мѣстенъ жителъ а живущъ сега задъ граница въ Букурещъ (Рожния) да се представи въ този сждъ лично или чрѣзъ законенъ повѣренникъ най-късно слѣдъ 4 мѣсеци отъ послѣдний пжтъ на трикратното публикуване на тая призовка, съгласно п. 2 отъ ст. 115 отъ Вр. Сжд. Правила, за да отговори на заявения срѣщу него искъ отъ 65,000 франка, отъ Ивана Симеонова жителъ въ г. Руссе.

Въ случай че се неяви, сждътъ ще постъпи съгласно ст. 126—128 и 281—284 Вр. Сжд. Правила.

Председатель Д. Мариновъ.

Секретарь С. Марковичъ.

3—(114)—3

Търновский Окръженъ Сждъ.**Призовка**

№ 7383.

Търновския Окръженъ Сждъ, съгласно съ 114 статья отъ Врѣмненитъ Сждебни Правила, призовава Търновския жителъ Белялъ чаушъ, а сега отсъствующъ отъ г. Търново и съ непознато мѣстожителство, да се представи въ тоя сждъ лично или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ най късно слѣдъ 6 мѣсеци отъ послѣдния пжтъ на троекратното публикуване на тази призовка, съгласно съ ст. 115 пунктъ 3 отъ Врѣм. Сждеб. Правила, за да отговори на възбуденитъ върху му искъ за 1427 грошове — отъ жителя на с. Лѣсковецъ Енчо Х. Янковъ.

Въ случай, че отъвѣтника не се представи въ поменжтия сждъ и слѣдъ истичаньето на горѣозначения, срокъ, то сждътъ ще пристъпи къмъ разгледване на дѣлото по означений горѣ искъ, и по просбата на истецъ, като докаже искътъ си, ще издаде заочно рѣшение, съгласно съ 281 стат. 1 п. отъ сждитѣ правила.

Търново августъ 1880 год.

Председатель Д. Казанакли.

И. Д. Секретаря Селвели.

2—(106)—3.

Призовка

№ 7687.

Търновския Окръженъ Сждъ, съгласно съ 114. стат. отъ Врѣмненитъ Сждебни Правила, призовава жители на с. Ялово, Търновско Окръжие, Хафузъ Мехмеда Хафузъ Мустафова и поржителя му Хафузъ Мустафа ефенди отъ сждитѣ село, а сега отсъствующи и съ непознато мѣстожителство, да се представятъ въ тоя сждъ лично, или чрѣзъ свой законни повѣренници, най късно слѣдъ 6 мѣсеци отъ послѣдния пжтъ на троекратното публикуване на тази призовка, съгласно съ 115 ст., 3 пунктъ отъ Врѣмненитъ Сждебни Правила, за да отговорятъ на възбуденитъ върху имъ искъ за 12,400 грошове — отъ жителя на с. Дръново Х. Никола Радевъ.

Въ случай, че отъвѣтницитѣ не се представятъ въ поменжтия сждъ и слѣдъ истичаньето на горѣозначения срокъ, то сждътъ ще пристъпи къмъ разгледването на дѣлото по означений горѣ искъ и по просбата на истецъ, като докаже искътъ си, ще издаде заочно рѣшение, съгласно съ 281 стат. 1 пунктъ отъ сждитѣ правила.

Търново, 19 септемврий 1880 г.

Председатель Д. Казанакли.

И. Д. Секретаря Селвели.

1—(129)—3

Призовка

№ 7689.

Търновский Окръженъ Сждъ, съгласно съ 114 статья отъ Врѣмненитъ Сждебни Правила, призовава жителя на с. Ялово, Търновско Окръжие Молла Фейзула, а сега отсъствующъ отъ това село и съ непознато мѣстожителство, да се представи въ тоя сждъ лично или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ най късно слѣдъ 9 мѣсеци отъ послѣдния пжтъ на троекратното публикуване на тая призовка, съгласно съ 115 ст. 3 пунктъ отъ Врѣмненитъ Сждебни Правила, за да отговори на възбуденитъ върху му искъ за 4100 грошове отъ жителя на с. Дръново Х. Никола Радевъ.

Въ случай, че отъвѣтника не се представи въ поменжтия сждъ и слѣдъ истичаньето на горѣозначения срокъ, то сждътъ ще пристъпи къмъ разгледването на дѣлото по означений горѣ искъ и по просбата на истецъ, като

докаже искътъ си, ще издаде заочно рѣшение, съгласно съ 281 стат. 1 п. отъ сждитѣ правила.

Търново, 19 септемврий 1880 г.

Председатель Д. Казанакли.

И. Д. Секретаря. Селвели.

1—(130)—3

Шумненский Окръженъ Сждъ.**Призовка**

№ 743

Шумненский Окръженъ Сждъ на основание ст. 115 § 2-ий и 117 отъ Временитъ Сждебни Правила призовава наследницитѣ на Бахаджъ Ефенди, Халидъ и Хабийбе Бахаджъ Ефендиеви, бывши жители отъ селото Велибей, Шумненско окръжие, а сега живущи въ Цариградъ Чершембе-Пазаръ около джамията Ибраимъ ага, да се явятъ въ сждътъ лично или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, средъ четири мѣсяченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното обнародване настоящата призовка, за да отговорятъ на искътъ предявенъ срѣщу отъ тѣхъ Шумненецътъ Минахима Навонъ за гроша деветнаесетъ хиляди, триста и двадесетъ и шестъ № 19,326 грошове.

Въ случай на неявяване въ опредѣлений срокъ, сждътъ ще се съобрази въ точность съ ст. 281 отъ Временитъ Сждебни Правила.

г. Шуменъ 26 августъ 1880 год.

Председатель Хр. Ивановъ.

Секретарь Ив. Доковъ.

3—(110)—3

Златишкий Мировий Сждъ.**Объявление**

№ 1.

Долуподписаний Златишкий Мировий Сждия на основание ст. 454—461 и 465 отъ „Вр. Сждеб. Правила“ обявлявамъ, че отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, до 61 день ще да се продава чрѣзъ наддаване недвижимото имущество на Сулейманъ Ефенди Захироглу ж. отъ г. Златица, а сега живущъ задъ границата, една къща находяща се въ г. Златица въ махалата Рустемъ-челеби.

Тая къща не е заложена и се продава по силата на два изпълнителни листове подъ № № 12 и 45 издадени отъ бившии Златишкий Окр. Сждъ. — първий отъ 2—15 януарий 1880 г., а вторий отъ 1—28 юний 1880 г. въ полза на Костадинъ Стефановъ и Ганчо Хаджи Богдановъ, жители отъ г. Златица, срѣщу искътъ имъ (2574) двѣ хиляди и петстотинъ и седемьдесетъ и четири гроша.

Първото оцѣнение на къщата е (2500) двѣ хиляди и петстотинъ гроша.

Наддаванетоъ ще се извършва въ залата на Златишкий Мировий Сждъ.

Желающитѣ да ъж купятъ могатъ да взематъ участие въ наддаванетоъ.

Мировий Сждия Т. Начовъ.

(2—(106)—3)

Варненский Окръженъ Сждъ.**Объявление**

№ 380

Членъ отъ правителството при Варн. Окр. Сждъ П. Дулгеровъ, на основание ст. 451,452 и 454 отъ Времен. сжд. пр., обявлявамъ, че два мѣсеца подиръ троекратното обнародване на настоящето, въ залата на Варн. Окр. Сждъ ще почне публичната продаж на недвижимото имущество принадлежаще на Варнен. жителъ Георги К. Фондуклия и което състои отъ:

1) Три и три четвърти уврата лозье, отъ което половината увратъ празно мѣсто (хавра) находяще се въ землището на гр. Варна подъ названиее „Шашкжнъ Багларъ“

Това имущество не е подъ залогъ и ще се продава по възисканието на Варнен. жителъ Кости Варвери, на основание на изпълнителный листъ № 1934 издаденъ отъ истий, сждъ на 12 май 1880 год.

Наддаванетоъ ще почне отъ 1000 хилядо гроша и ще се продължи спорѣдъ 455 ст. отъ Вр. прав. 61 день.

Г. Варна, 6-ий септемврий 1880 год.

Членъ Исполнитель: П. Дулгеровъ.

2—(121)—3

Объявление

№ 382.

Членъ отъ правителството при Варненский Окр. Сждъ П. Дулгеровъ на основание ст. 451,452 и 454 отъ Вр. Сждеб. Прав. обявлявамъ, че два мѣсеца подиръ трикратното обнародване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ замата на Варн. Окр. Сждъ ще почне публичната продаж на слѣдующето недвижимо имущество принадлежаще на Варн. жителъ Тодоръ Тачевъ:

1) Единъ домъ въ гр. Варна IV, участокъ линия 6 подъ № 201, отъ единъ катъ съ три стаи, покритъ съ керамиди, довари отъ камъкъ, построенъ на 157 1/2 кв. аршина т. е. на дължина 27 ар. и шир. 6 1/2 ар., къмъ него принадлежи дворъ отъ 162 квадр. ар. въ който е построенъ други малъкъ домъ съ двѣ стаи, и едно кухне.

Това имущество не е подъ залогъ и ще се продава по възисканието на варн. жителъ Андонъ Ангеловъ, възъ основание изпълнителный листъ № 1848, издаденъ отъ истий Сждъ на 27-ий май 1880 год.

Продажътъ ще почне отъ 7000 гроша и ще се извърши съобразно ст. 465 отъ иститѣ Сждеб. Правила.

Г. Варна, 6-ий септемврий 1880 год.

Сждовенъ Членъ: П. Дулгеревъ.

2—(122)—3

Объявление

№ 384.

Членъ отъ правителството при Варнен. Окр. Сждъ П. Дулгеровъ, на основание ст. 451,452 и 454 отъ Вр. Сждеб. Прав. обявлявамъ че два мѣсеца подиръ трикратното обнародване на настоящето въ „Держав. Вѣстникъ“, въ залата на Варн. Окр. Сждъ ще почне публичната продаж на слѣдующето недвижимо имущество принадлежаще на Варн. жителъ Шакиръ Бей Казжлъ Исмапловъ:

1. Единъ домъ находящъ се въ гр. Варна III участокъ подъ № 168, дву-етаженъ, съ 4 стаи, единъ килеръ и едно кухне, покритъ съ керамиди, дувари керпични, построенъ на 160 квадр. аршина т. е. на дължина 20 ар. шир. 8 и височина 8 ар' къмъ нея принадлежи дворъ отъ 560 квадр. ар. въ който е построена една чешма.

Това имущество не е подъ залогъ и ще се продава по възисканието на Варн. жителъ Яни Праматаровъ възъ основание изпълнителный листъ № 1935 издаденъ отъ истий сждъ на 28 май 1880 год.

Продажътъ ще почне отъ 10,000 гроша и ще се продължи спорѣдъ ст. 465 отъ Врем. Пр. 61 день.

Г. Варна, 6-ий септемврий 1880 год.

Сждовенъ Членъ П. Дулгеровъ.

2—(123)—3

Объявление

№ 3165.

Варненский Окръженъ Сждъ, съгласно съ ст. 850 отъ Временитъ Сждебни правила, дири Гръцко-подданный Тимолеона Ладомидисъ, бившии Варненский жителъ, който се обвинява, че е обезчестилъ мѣстната жителка Мария Бартакъ.

Тимолеонъ Ладомидисъ е на възраст 26-27 години, ръсть високъ, коса черна, очи черни.

Който знае, гдѣ се намира сега речений обвиняемъ, задължава се да го обади на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ до горѣказаний Окръженъ Сждъ

Варна 26, августъ 1880.

Председатель К. Мирский

2—(109)—3

Секретарь Ив. Жековъ.

МАГАЗИНЪ

съ военно офицерски вещи

Николая Дмитриевича Токарева

на Дерабасовската улица, домъ № 13

въ Одесса.

(существова отъ 1838 год.)

Форменны военны офицерски и солдатски принадлежности: форменны вещи за чиновницитѣ отъ всичкитѣ классове и министерства и за полицейскитѣ стражницитѣ. Русски и иностранны ордены и разны знакове за отличие; яки и ржжавы обшиты. Башлыцы сукнены, триковы и гутаперчевы. Непромокаемы мушамены форменны плашове, вълнени и гутаперчевы. Ржжавицы кожаны отъ замгъ, форменны шапки, копчета, сабли, шпаги, шашки и др. т. Разны издѣлия отъ Варшавско сребро, както: лажицы, вилки, ножове и други принадлежности за маса. Иконы съ сребърны, позлатены и отъ просто сребро ризы, отъ най-добрытъ московски майсторы и фабрики. Кивоты за иконы. Умоляватъ ся поупателитѣ да пращатъ поржкитѣ си за каквито да е отъ горѣмяхтитѣ предмети на право въ магазинътъ, или въ Варна до Агенциитѣ на Руската параходна компания, Ив. Г. Карловский.

14—116—20